

“No som els U2, som un grup **proper**”

Jesús Rovira (baix i cors) i Jaume Pinol “Jimmy” (bateria i cors) dels Lax’n’Busto ens presenten el seu nou disc *Amb tu* i ens expliquen l’aventura de produir un DVD i muntar una discogràfica després d’haver abandonat la seva companyia de tota la vida.

—Graven el primer disc en directe, fan la seva discogràfica, un DVD... Estan en un punt d’inflexió com a grup?

J. ROVIRA: Sempre hem anat fent de mica en mica, i ara, després de tants anys, ens hem dit que era el moment de fer el directe que durant tant de temps ens han demanat. Ara tenim ganes de fer-ho, i de fer-ho bé. Tenim la nostra discogràfica i podem decidir les coses i fer-les com volíem. Més que un punt d’inflexió és una continuació.

J. PINOL: És el moment de passar balanç: se’ns havia acabat el contracte amb la discogràfica, ens va venir tot molt rodat, i aquest any vam voler parar i fer com un any sabàtic. Hem aprofitat per muntar la discogràfica i preparar tot el projecte del disc en directe. A més, aquestes dues últimes gires ve molta gent als concerts, ens ho passem molt bé, toquem —penso— més serens i amb més canya que mai; era el moment d’enregistrar aquest disc i, d’alguna manera, passar balanç de tots aquests anys. Pensa que a les primeres files hi ha gent de catorze anys i el primer disc el vam treure ja fa quinze anys. A més de ser en directe és el primer recopilatori que tenim.

—Per què han deixat Discmedi, la seva discogràfica de sempre?

J. PINOL: Se’ns va acabar el contracte i després de tants anys sempre hi ha opinions diferents, preferíem que

ningú tingués decisió sobre el que nosaltres fem. Però sí que hem agafat Música Global per col·laborar, una gent amb qui estem d’acord, perquè ells en saben molt més que nosaltres. De fabricar discos, no en sabem, ni en volem saber. Però hem fet un DVD —amb gent triada per nosaltres— dirigit com volíem que fos, així com la mescla del disc i la promoció. Volíem decidir nosaltres i després que hi hagués gent que sabés fer les coses. Ja som prou grans per dir el que volem. Sempre ho hem intentat, però també és normal que hi hagi altra gent que té poder sobre tu, i inquietuds.

J. PINOL: Tenir la pròpia discogràfica és només per editar-nos, no per treure cap referència. Nosaltres portem la producció musical dels tres últims discos, i és un pas més

—Lax’n’Busto Música podria editar altres grups, en un futur?

J. ROVIRA: No, la idea no és aquesta. El que volíem era fer entendre a la gent, ara que hi ha tantes discogràfiques que tracten la música com un producte, que nosaltres ho veiem com una part important de la nostra vida. No tenim la intenció de fer-nos milionaris perquè, per començar, no el fariem en català. Volem continuar com fins ara però fer-nos més creïbles. Si treiéssim un altre grup, pecariem de fer amb altres el que no ens agrada que facin amb nosaltres.

J. PINOL: Fer la discogràfica no ha estat res més que una conseqüència. Nosaltres fem les nostres cançons, la nostra música i ningú millor que nosaltres per saber com volem que arribi aquest missatge que volem transmetre al públic.

Lax’n’Busto arrenca el 2005 en plena forma. Després de quinze anys, per primera vegada graven un disc en directe i un recopilatori. ‘Amb tu’ és un CD i un DVD que es presenta com el primer regal de la nouvinguda discogràfica Lax’n’Busto Música.

Jesús Rovira (baix i cors) i Jaume Pinyol (bateria i cors), dels Lax'n Busto: "Ara, a les primeres files dels nostres concerts hi ha gent de catorze anys i el primer disc el vam treure ja fa quinze anys."

—Ara publicaran algunes cançons en castellà que no havien pogut publicar amb Discmedi?

J. PIÑOL: No tenim cap projecte en aquest sentit, de fet, no tenim projectes en cap sentit. Per a la gira que ve tenim el disc en directe, però no hi ha un més enllà.

—A l'hora de fer la gira, es toca diferent sabent que és per enregistrar un disc?

J. PIÑOL: Es toca diferent si et jugues totes les cartes en un sol concert, però en el nostre cas hem gravat entre sis i vuit concerts, per tant, ja vas molt més tranquil. El fet de gravar tots aquests concerts ens ha permès que la presa d'algunes cançons quedés bé, de manera no hem regravat res.

J. ROVIRA: Tampoc no teníem la paranoia de la perfecció, hem deixat passar errors, perquè un directe té errors. Hem gravat diferents concerts per fer un DVD que fos una gira, no només en els concerts sinó també en els trajctes, quan anem en furgoneta, als camerinos, en una entrevista a la ràdio..., totes les experiències de la gira. Són dues hores llargues.

—Veuen el DVD com una bona estratègia contra els *top manta*?

J. ROVIRA: Pot ser, però nosaltres no ho hem fet per això. Ho hem fet perquè estem al 2004 i un disc sol segurament és insuficient. Ja que ens posàvem a fer un disc en directe, volíem fer-lo al màxim, feia falta imatge, i ni tan sols la d'un sol concert era suficient, volíem tota una gira. És més que un complement, és tan important com el CD.

J. PIÑOL: Hem fet un esforç important amb el DVD. La primera cosa que fem com a discogràfica ha de quedar més que bé, ens hem esforçat i estem contents amb el resultat.

—Què tenen d'especial les cançons d'*Amb tu* per ser les seleccionades en un repertori de quinze anys?

J. ROVIRA: N'hi havia algunes de molt famoses que pensàvem que hi havien de ser. També vam demanar que la gent votés a la pàgina web. El disc se sustenta sobre dos pilars: l'energia del directe i la proximitat. Nosaltres no som els U2, som un grup proper i volíem que la gent participés en tot. El títol del disc també ha sortit de les votacions de la pàgina web.

J. PIÑOL: Costa molt recollir set discos, en principi vam preparar vint-i-cinc cançons. En el CD n'hi ha divuit, i en el DVD, vint-i-tres. N'hi ha hagut alguna que s'ha quedat pel camí perquè no hi havia una bona presa, però hem intentat que fos representatiu del que és una gira. El disc en directe no té sentit si no es fa extensible al públic, que és el setè membre del grup.

—Es veuen com uns Rolling Stones plens de canes i encara sobre l'escenari?

J. ROVIRA: Home, als concerts dels Rolling hi van avis, fills i néts, i als nostres, pares i fills, més enllà ja ho veurem. Potser una de les claus perquè ens hagi anat bé és que mai no hem pensat en el més enllà. Quan hem intentat marcar un projecte, l'hem catat, les coses han de sortir.

J. PIÑOL: Quan vam començar tota l'aventura érem un grup d'amics. Vam gravar una maqueta, ens vam presentar a concurs, vam aconseguir gravar un primer disc, i així fins a arribar a altres fites. Han passat molts anys, però estem contents i continuarem fent coses i cançons.

Aitana Fuertes Jávega